

Martí Domínguez Romero

Martí Domínguez Romero és periodista,

divulgador i escriptor. Des del 2002 és professor titular de periodisme de la Universitat de València. Anteriorment fou professor associat de zoologia a la mateixa universitat. Dirigeix la revista *Mètode*, publicació trimestral de divulgació científica editada per la Universitat de València i revista de referència de la Xarxa Vives d'Universitats. Com a periodista, ha estat columnista habitual d'*El País*, *La Vanguardia* i *El Temps*.

FORMACIÓ ACADÈMICA. És llicenciat en ciències biològiques i doctor en biologia per la Universitat de València, especialista en entomologia i coevolució insecte-planta. Ha realitzat estades de recerca al Muséum National d'Histoire Naturelle (París), a la Smithsonian Institution (Washington DC) i a l'Australian National Insect Collection (CSIRO, Acton).

DIVULGACIÓ CIENTÍFICA. Des del 1999, dirigeix *Mètode: Revista de difusió de la investigació*. La revista s'ha convertit en la publicació de divulgació científica de referència en l'àmbit català, i disposa, a més, d'edicions en anglès i castellà, així com d'una gran diversitat de recursos en xarxa (<http://metode.cat>). Recentment ha posat en marxa el canal audiovisual *Mètode TV* i l'Observatori de les Dues Cultures (O2C), que explora les interaccions entre la premsa i la ciència.

La revista ha rebut diferents guardons durant la direcció de Martí Domínguez, entre ells el Premi Sacyr a la Innovació (2014), el Premi FECyT de Comunicació Científica (2012), el Premi Prisma Especial del Jurat (2009), el Premi APPEC a la Millor Publicació (2007) o el Premi Ciència en Acció (2006). El 2007, Martí Domínguez va rebre el Premi Nacional de Periodisme, que atorga el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, per la seva tasca al capdavant de la revista.

Martí Domínguez dirigeix la col·lecció «Monografies Mètode», de llibres de divulgació editats per la mateixa revista, que actualment té set volums. Entre ells destaca l'obra en dos volums *Els nostres naturalistes*, de Josep M. Camarasa i Jesús I. Català, guardonada amb el Premi Crítica Serra d'Or 2009. També és editor de la col·lecció «Biblioteca

Darwin» (Laetoli-UPNA), que recull l'obra completa de Charles Darwin traduïda al castellà.

ALTRES COL·LABORACIONS. És membre del Comitè de Ciència i Tecnologia del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya; membre del comitè editorial de la revista *Transfer. Journal of Contemporary Culture* i de la revista *L'Espill* (Editorial 3i4 - Universitat de València); membre del Comitè Assessor de la Fundació Cañada Blanch i la Càtedra de Divulgació de la Ciència, i membre del Museu de Ciències Naturals de Barcelona (Museu Blau-ICUB).

INVESTIGACIÓ ACADÈMICA. Després de la fase inicial de recerca en l'àmbit de la zoologia, la seva investigació actual se centra en diferents camps de la comunicació, sobretot la comunicació de la ciència i com aquesta queda reflectida en els diferents gèneres d'opinió, així com en l'impacte social de la ciència en general i de les ciències de la vida i la salut en particular. Entre els seus articles recents n'hi ha alguns que tracten matèries pròpies de la Secció de Ciències Biològiques de l'IEC i la seva repercussió social:

— «Spanish Darwinian iconography: Darwin and evolutionism portrayed in Spanish press cartoons», *Public Understanding of Science* (Domínguez, M.; Mateu, A.), 2012. DOI:10.1177/0963662512442050.

— «Cartoons on bacterial balloons: scientists' opinion on the popularization of synthetic biology», *Systems and Synthetic Biology* (Domínguez, M.; Mateu, A.; Torgersen, H.; Porcar, M.), 2014. DOI:10.1007/s11693-014-9155-5.

— «Pediatric Cancer and the Internet: Exploring the Gap in Doctor-Parents Communication», *Journal of Cancer Education* (Domínguez, M.; Sapiña, L.), 2014. DOI:10.1007/s13187-014-0700-4.

Ha publicat també articles científics en revistes com *Science Communication*, *Journalism Studies*, *Discourse and Society*, *Comunicació: Revista de Recerca i d'Anàlisi*, *Zer. Revista de Estudios de Comunicación*, *Contributions to Science* o *Comunicar. Revista Científica de Comunicación y Educación*.

OBRA LITERÀRIA I ASSAGÍSTICA. Per la seva obra literària ha rebut diversos premis, com el Premi Andròmina de narrativa (1997), el Premi Joan Crexells (1998), el Premi de la Crítica de la Universitat de València (1998 i 1999), el Premi Prudenci Bertrana (1999), el Premi Josep Pla (2007) i el Premi Carles Rahola d'assaig (2013). En narrativa destaquen *Les confidències del comte de Buffon* (1997), *El secret de Goethe* (1999), *El prat del Parnàs* (1999), *Cuqueta roia* (2000), *El retorn de Voltaire* (2007) i *El fracassat* (2013). En assaig ha publicat obres com *Peiximinuti* (1993), *Natura i símbol* (2000), *Bestiari* (2000) i *El somni de Lucreci* (2013).

El perfil professional i acadèmic de Martí Domínguez el fa un candidat ideal per a ser membre de l'IEC perquè reuneix el millor de les tradicions científiques i humanístiques. Interessat en les interseccions entre ciència, arts plàstiques i literatura, el doctor Domínguez explora la comunicació de la ciència i el seu impacte en la ciutadania. Atesa la seva sòlida formació en biologia, té un interès especial en les repercussions socials de les ciències de la vida i la salut. La Secció de Ciències Biològiques sempre ha acollit favorablement les aproximacions històriques a la ciència i, en el cas d'incorporar el doctor Domínguez com a membre numerari, es beneficiaria de la presència i activitat incansable d'un expert en comunicació i divulgació de la ciència i en allò que en el món anglosaxó s'anomena «comprensió pública de la ciència».

Text llegit pel senyor Joandomènec Ros i Aragonès en el Ple del dia 18 de maig de 2015

Manuel Esteller Badosa

Manuel Esteller va néixer a Sant Boi de Llobregat el 1968. Es va llicenciar en medicina per la Universitat de Barcelona el 1992, on va obtenir també el seu doctorat especialitzat en genètica molecular del carcinoma de l'endometri, el 1996. Va ser investigador convidat a la Facultat de Ciències Biològiques i Mèdiques de la Universitat de Saint Andrews (Escòcia), on va centrar la seva recerca en l'estudi de la genètica molecular del càncer de mama hereditari.

Del 1997 al 2001, Esteller va ser investigador postdoctoral i investigador associat a la Facultat de Medicina de la Universitat Johns Hopkins (Baltimore, Estats Units), on va estudiar la metilació de l'ADN i la seva relació amb el càncer. Els seus resultats han estat decisius per a establir que la hipermetilació dels gens supressors de tumors és un segell característic dels tumors humans. Des de l'octubre del 2001 fins al setembre